Anul I, No. 1 Prețul 2 lei 15 Aprilie 1933

ÎNVIEREA

Foaie lunară a organizației „Garda de Fier" din Ilfov

Redacția și Administrația
No. 10, — Strada Dr. Turnescu, — No. 10
București VI

REDACTOR:
VASILE MARIN

ABONAMENTUL:
PE AN . . . . LEI 50
PENTRU SUSȚINĂTORI . . . . „ 200

Suntem legionari

Noi slujitorii acestui steag nu suntem membri unui partid. Noi nu ne-am legat împreună ca să furăm țara, nu ne-am legat împreună să ne căpătuim partizanii și să le dăm ca să roadă oase din oasele țării.

Noi ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom săraci și acei ce suntem bogați, dar ne-am legat ca să învingem. Să învingem și să răzbunăm.

Stăm gata de jertfă, stăm gata de moarte cu toții.

Aceștia suntem noi legionarii.

Corneliu Zelea Codreanu
Deputat
Șeful Gărzii de Fier

Legionarii vor învinge

La început am fost puțini. Apoi am învins la Neamț. Pe urmă la Tutova. La 17 Iulie 1932 pătrunsesem în 36 de județe. In primăvara anului 1933 vom pune piciorul în 60.

Și mai pe urmă această Românie va deveni Legionară dela un capăt la altul al ei.

La adăpostul trupelor noastre hotărâte și gata de jertfă, țara se va reface.

Vor înflori ogoarele și gospodăriile din nou. Chiar dacă palatele trădătorilor vor rămâne pustii și părăginite.

ILFOVENI,

Nu este om care să nu vadă că țara aceasta bogată a ajuns o ruină. Ruină gospodăria țăranului, ruină satul, ruină comuna, ruină județul, ruină munții văduviți, ruină câmpiile părăginite, care nu mai dau nimic bietului plugar, ruină bugetul statului, ruină țara.

Pe deasupra acestei ruine întinse cât ține pământul românesc, o ceată de mișei, o ceată de incapabili, o ceată de tâlhari fără rușine și-au ridicat palate în sfidarea țărei care geme de durere.

Pe deasupra milioanelor de gospodării cari se distrug, pe deasupra milioanelor de suflete sărace care plâng, se înalță batjocoritor rânjetul tâlhăresc al politicienilor jefuitori de țară.

In contra tuturor politicienilor, în contra partidelor care au ruinat țara, în contra cetelor de streini și înstreinați care ne-au supt și măduva din oase, „GARDA DE FIER", cel mai puternic front care s'a ridicat vreodată împotriva politicianismului a înălțat un steag.

GARDA DE FIER va decreta pedeapsa cu moartea pentru jefuitorii țării și complicii lor, va repune națiunea românească în drepturile ei și va întemeia un Stat nou pe dreptate și cinste.

Avem credința nestrămutată că avântul, tinerețea și disciplina noastră ne vor duce la isbândă. Noi trebue să învingem și vom învinge.

Vă chemăm la luptă pentru intronarea unei vieți noui de faptă și de rodnicie.

Toți acei cari sunt hotărâți și vor să lupte
Toți acei cari cred că vom învinge
Toți acei cari știu să facă jertfe, să se adune în jurul steagului nostru și să transformăm Ilfovul, pe al cărui pământ se găsește Capitala țării de unde se conduc destinele Statului, în cea mai puternică cetate legionară.

Trăiască Corneliu Zelea Codreanu!
Trăiască „Garda de Fier"!

Organizația de Ilfov

Hristos a înviat!

„Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“...

Este cântarea de slavă a celui mai de seamă moment creștin.

Este cântare de biruință.

Este ridicarea celor din besna întunerecului, la lumina vieții celui deapururea.

Este preaslăvirea mântuirii.

. . . .

Când copilul Sfânt — Dumnezeu Fiul — se naște Domnii și Impărații sunt cuprinși de neliniște și turburare și caută să-L nimicească.

Când la 12 ani — fraged la vârstă — apare în lume, învățații jidovi, farisei și cărturari, îl ispitesc.

Când voiește să ne arate adevărata cale și-i mustră pentru fărădelegile lor, Ii hărăzesc peirea.

In mintea noastră a tuturor, încă din copilărie, au rămas neșterse cântările de jale ale prohodirii Domnului.

Fariseii și cărturarii Ii aduc pâră că uneltește contra stăpânirii, că îndeamnă mulțimea la nesupunere și revoltă.

Se găsește un Iuda care-L vinde pentru 30 arginți.

Este prins, judecat, torturat și condamnat la moarte prin răstignire.

Singur Iși poartă crucea suferinții și urcă sub această povară Golgota durerilor.

Este scuipat și batjocorit, pironit pe cruce între doi tâlhari și cu sulița I se străpunge sfânta-I coastă; pe cap I se pune cunună de spini.

In loc de apă I se dă oțet cu fiere și în chinuri groaznice, fruntea și pieptul sângerând, își dă Duhul în mâinele Tatălui.

Cu moartea și învierea Lui, neamurile au fost curățite de păcate și chemate la o nouă vieață,

Sărbătorim învierea Domnului cu inimile mai calde ca oricând.

In ea vedem reînvierea neamului nostru din mormântul păcătoșeniei în care căzuse până în cele mai de jos adâncuri, reînviere începută de mișcarea tineretului care a pornit ca un isvor țâșnind curat din creștetul muntelui, pentruca apoi să străbată plaiurile României și să-și adune în mersu-i năvalnic, isvoare nesecate de vieață.

Oricât s'ar pune de-acurmezișul „cărturarii și fariseii“ vremilor noastre, oricâte îngrădiri prin legi și paralegi or mai născoci, această reînviere a românismului, prin tineret, nu mai poate fi stăvilită.

Și nu mai pot fi zăgăzuite talazurile acestei tinereți năvalnice, pentrucă în lupta ei pornește cu credința în Hristosul răstignit, pe care și în zilele noastre aceiași nemernici îl batjocoresc în tot momentul, pentrucă mișcarea tineretului pornește dela altar, pentrucă tineretul acesta face gardă de neînvins în jurul Regelui Țării, pentrucă acest tineret nu-și caută căpătuială și îmbuibare din bunul obștesc, ci arde de dorința de a-și curăți ogorul străbun de toate mortăciunile politice și lepădăturile jidovești, ca românul să fie stăpân, *dar numai el stăpân în țara lui, pentrucă tineretul are lozinca:*

Hristos, Regele, Națiunea

Când din turla bisericilor va suna clopotul învierii, când preoții în odăjdii vor cânta „HRISTOS A INVIAT“, poporul nostru cu sufletul curățit și plin de bucurie, va răspunde într'un clocotitor „ADEVĂRAT A INVIAT“, mai sincer și mai plin de adevărat înțeles ca oricând, pentrucă el vede odată cu Invierea Domnului și reînvierea neamului acestuia, prin chemarea tineretului, a vlăstarelor primăverii, la o nouă vieață, LA VIEAȚA LEGIONARĂ.

Do Sima

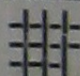
Trei vorbe pe politică

STATUL este un balaur cu 10 capete, care înghite saci de bani strânşi cu toba de ventuzele setoase şi cu japca de oamenii politici, ba în clipe de foame înghite vieţi de oameni de prin ateliere şi uzine. Stomacul său nesătul funcţionează în nişte pivniţe de fier din Elveţia. Gura lui deschisă deasupra Dealului Mitropoliei mănâncă o jumătate milion pe zi, varsă legi de moarte peste tot cuprinsul ţării strivite şi sleite de vlagă. Braţele sale, cu arme de cauciuc sau de foc şi cu bocanci în mâini execută ordinele cele mai drăceşti care vin dela măduva spinării acelui balaur.

POLITICA e minciuna publică şi legalizată, un mijloc de îmbogăţire al oamenilor fără suflet şi fără durere pentru suferinţele altora; un mijloc de a face dintr'un anonim un om al zilei, dintr'un golan datornic un acţionar de bancă, un proprietar de fabrică şi de palat; e cariera oamenilor fără carieră.

POLITICIENII, cei cari nu şi-au găsit un rost în ţara asta, advocaţii mincinoşi, doctorii nepricepuţi, inginerii necăutaţi, formează o gaşcă pentru jefuirea averilor ţării în folosul lor. Una gândesc şi alta spun, una promit şi alta fac. Păcătoşi şi trădători se bălăcesc în mocirla cea mai murdară. Fără inimă, fac totul pentru ei, nimic pentru ţară. Dar se vor înăbuşi în cloacele urât mirositoare în cari se sbat.

N. N.

Prin acest semn vom învinge

Porunci noui

1. Nu mai credeți în oamenii politici și în vorbele lor deșerte, dacă vreți să vă căpătați în suflet și buna înțelegere în sate.

2. Nu sperați că cei care au jefuit fără rușine averea țării dela război încoace se vor desbrăca de patimile și interesele lor.

3. Nu vă mai închinați celor cari fac propagandă politică risipind mii și milioane, pentru că sunt vânduți străinilor și banii aceștia sunt de furat.

4. Nu mai îngenunchiați în fața celor care vin cu predici de mântuire, pentru că sunt trimișii diavolului.

5. Nu mai așteptați să se îndrepte singur ce e putred și stricat în lumea noastră care ne conduce astăzi.

6. Treziți-vă, înălțați-vă pepturile și îndreptați-vă frunțile voastre plecate.

7. Contra celor care vă ia pământul, banul și drepturile prin camete și biruri, ridicați mâna și spuneți: Nu!

8. Invățători și profesori, creșteți copiii voștri în ideia de cinste și de dreptate și nu mai fiți unelte în slujba celor cari v'au redus salariile și v'au desființat catedrele, căci astfel va fi bine de țară.

9. Preoți, ridicați-vă din cloaca politică și învățați pe popor cuvântul lui Dumnezeu și să-și iubească Țara, Neamul și Tronul.

10 Plugari și orășeni cinstiți veniți în Garda de Fier.

M. Cernea

GARDA DE FIER este o organizație întemeiată pe ordine și disciplină.

GARDA DE FIER este călăuzită de un naționalism curat isvorît din nemărginita dragoste de neam și de Țară.

GARDA DE FIER vrea să trezească la luptă energiile creiatoare ale neamului.

■ Legionari din Ilfov formați cuiburi și răspândiți cuvântul Căpitanului vostru!

Datoriile ţărăneşti şi Conversiunea

Din nou problema datoriilor agricole se găsește la suprafața sbuciumatelor ape ale politicei noastre. Ceeace o scoate la suprafață este apropierea scadenței moratoriului de 6 luni statornicit în Octombrie trecut și sfârșind la 26 Aprilie. Păsuirea de 6 luni avea rostul de a da răgazul trebuitor guvernului pentru a studia problema în amănunțime și a-i da o deslegare definitivă. Intre timp însă, Inalta Curte de Casație a găsit neconstituțională legea veche a conversiunii, făcută de D-l Argetoianu si pe care guvernul național-țărănesc o menținea încă în Octombrie, deși cu multe modificări. Lucrul acesta a aruncat zăpăceala în rândurile partidului dela putere, care a găsit un bun prilej de intrigă și desbinare.

S'a vorbit în această vreme de modificarea Constituției, de modificarea legii de organizare a Curții de Casație, de noui proecte de conversiune. Ministrul Justiției s'a pus și el la lucru, a strâns o mână de juriști, înalți magistrați dela Casație, și a plăzmuit un proect de lege, care cum a fost dat la lumină și cunoscut de ceilalți membri din guvern și partid, a stârnit furtuna, încât harnicul Ministru de Justiție, care credea că o problemă de viață a Țării se rezolvă numai prin combinații meșteșugite de articole, a amuțit deodată și și-a văzut de treabă în altă parte, bunăoară în afacerea Skoda. După D-l M. Popovici a venit să-și încerce norocul D-l Vaida-Voevod, de profesie medic și, la ocazie, și Prim Ministru. Proectul de conversiune al D-lui Vaida e scurt și urzitor de încurcături, ca tot ce se improvizează.

El hotărăște un moratoriu de 5 ani „în cazul când condițiunile economice vor impune aceasta“ (art. 1). In tot acest timp datornicii vor plăti o dobândă de 2 la sută, odată pe an, la 15 Octombrie, asupra întregii datorii existente la 1 Aprilie 1933. Nu intrăm mai în amănuntele acestui proect, fiindcă avem convingerea că va rămâne doar proect ca și acela al D-lui M. Popovici, și că alți specialiști din partid, de pildă D-l Iuliu Maniu, care s'a întors proaspăt de pe Coasta de Azur a Franței, își vor da obolul priceperii lor pentru marea populație împovărată a satelor. Și așa mai departe, ca'n frumosul joc, cadrilul, biata problemă a datoriilor trecând din mână în mână ca o domnișoară și rămânând la urmă tot singură, fără cavaler, adică o problemă nedeslegată. Și problema datoriilor țărănești nu este dintre cele mai ușoare, ca o chestie oarecare, bunăoară chestia nesupunerii Prefectului Capitalei, care mai azi a produs demisia sgomotoasă a doi din miniștrii de seamă, D-l I. Maniu și D-l I. Mihalache. Nu, aici este vorba de o datorie de 37 miliarde lei, care apasă pe micii proprietari sub 10 hectare de pământ, fără a mai vorbi de datoria celorlalți proprietari da peste 10 hectare. Este vorba de 2,475.881 datornici, adică 64 la sută din numărul total al micilor proprietari agricoli, și de 5.675.620 ha. de pământ îndatorat ceeace însemnează 60 la sută din pământul stăpânit de micii agricultori. Aceste datorii atât de apăsătoare pe grumazul bietului țăran, talpa țării, constituesc o problemă mult mai gravă ca aceea a nesupunerii unui subaltern, în stare să provoace și ea demisia a 2-3 miniștri, cel puțin.

Ei bine, ar fi o nerozie din partea unui ministru român să demisioneze din pricina unui fleac de nimic, ca problema datoriilor țărănești, în schimb, demisionează sau amenință cu demisia de cum l-a șifonat puțin cumva cineva

Prevedem unde vrea să se ajungă cu acest sistem. Până la căderea de la putere, pentru ca apoi să aibă pe timpul opoziției pricini de agitație. „Noi am vrut să facem așa și pe dincolo“, „Noi aveam de gând să deslegăm băierele cerului“. „Noi eră gata să . . . îl vârîm pe Dumnezeu în guvern ca specialist“ și altele la fel

Uituc din fire, alegătorul român le va da crezare și comedia se va repeta. Păcălitul de la urmă va fi tot calicul de țăran, „talpa țării“, „vigoarea neamului“ și nu mai știu ce.

Când se va trezi odată acest popor obidit? Când va avea curajul să vază cu ochii propril și limpede minciuna pe care-și vinde votul și pentru care-și pune gospodăria sub proteguirea unor oameni tari de gură, în opoziție, becisnici la treabă, în guvern?

Alexandru Constant.

Tinereţea faptei

Se sbuciumă viaţa politică a ţărei noastre dela războiu încoace necontenit. Se destramă aşezări robuste şi se înlocuesc cu întocmiri firave cari nu au a doua zi. Se răstoarnă guverne incapabile şi se aşează în locul lor altele şi mai incapabile. Nimeni nu mai ştie de unde vine şi nimeni nu mai pricepe unde are să ajungă. E o învălmăşeală din care nu se alege nimic pentru mai binele mulţimii. Pentru ce toate acestea?

Pentrucă dela războiu încoace nimeni din cei destinaţi să fie la cârma ţării, partide politice sau „technicieni" nu-şi mai pleacă urechea să asculte geamătul ţărei şi ochiul să vadă răul acolo unde se află.

Pentrucă în afară de treburile sale, ale familiei sale şi ale protejaţilor dimprejur, nici un om politic, din orice partid ar fi el, nu mai gândeşte la treburile obşteşti Dincolo de interesele particulare, nu se mai găseşte nimic pentru interesele celor mulţi şi însetaţi de dreptate.

Pleava politicianistă, odată ajunsă la putere, se aşează pe jaf. Şi pentru acesta nu cruţă nimic: conrupe justiţia, terfeleşte oştirea, ticăloşeşte administraţia, înjoseşte biserica, degradează şcoala. Nimeni şi nimic nu rămâne neatins de noroiul politicianist. Astfel încât s'a ajuns ca la cincisprezece ani dela încheerea războiului printr'o pace victorioasă pentru noi să ne găsim din pricina politicei de partid în urma tuturor ţărilor de pe lume.

Ţărănimea, înşelată pe rând de partide cari îi promiteau marea cu sarea, dela averescani la naţional-ţărănişti, a fost adusă în sapă de lemn; negustorimea şi funcţionarii dela oraşe, sprijinitori ai partidului liberal, au devenit, din pricina politicii acelui partid, muritori de foame; iar cărturarii, purtaţi încoace şi'n colo prin toate partidele, ca frunzele de vânt, au ajuns să trăiască de pe o zi pe alta. Ca o pecingine răul a cuprins trupul ţărei întregi şi dela Lugoş la Bazargic, dela Giurgiu la Hotin, acelaş vaet se 'nalţă de pretutindeni. In vremea aceasta cei cari au trecut ori se află la cârma ţărei, trăiesc vieaţă de belşug se 'ntrec în desfrâul luxului şi-şi pregătesc pentru vremuri grele, din banii strânşi cu toba şi cu jandarmul, comori la băncile din streinătate.

Impotriva tuturor partidelor cari au măcinat la moara lor de atâta amar de vreme rodul muncii naţionale, împotriva tuturor acelor cari s'au alăturat operei de jaf organizată de partide, împotriva duhului rău care bântue în această ţară, se ridică azi ca un singur val tinereţea curată şi nepătată, tinereţea muncii şi a cinstei, tinereţea dreptăţii şi a faptei.

Se ridică tinereţea care şi-a jurat că în afară de binele ţării, ea nu mai cunoaşte alt interes; tinereţea care s'a legat să nu odihnească până nu va face curăţenie deplină în vatra ţărei; tinereţea care va înfrunta şi moartea pentru împlinirea celor ce şi-a promis să împlinească.

Ea pune fapta înaintea vorbei; ea cere mai întâiu împlinirea datoriei şi apoi răsplata; iar în locul lozincei politicei de partid care practică „totul pentru tine nimic pentru ţară" ea aşează deviza „totul pentru ţară, nimic pentru tine".

Duşmănită de corbii partidelor politice, organizaţia „Gărzii de Fier" compusă numai din oameni tineri, pregătiţi şi curagioşi, vine înaintea ţărei întregi şi'i spune:

„Fraţi de pretutindeni! Vreme îndelungată, partidele politice şi complicii lor, v'au înşelat credinţa, v'au irosit munca voastră aspră şi v'au cotropit vieaţa. Ani de zile, oamenii partidelor au jucat hora desfrâului şi-a necinstei pe spinarea voastră. Toţi acei cari au lins pragurile caselor voastre cerşindu-vă în alegeri voturile, v'au scuipat în faţă când aţi cerut dreptate; toţi cei pe cari i-aţi trimes prin votul vostru liber ori siluit la cârma ţărei, v'au prădat şi batjocurit.

Nădejdea mântuirii voastre şi a naţiei întregi, nu se mai poate îndrepta într'acolo. Dacă v'a mai rămas glas de strigăt dreptate; dacă v'a mai rămas un pic de vlagă în bărbăţia braţului vostru: Şi dacă mai pâlpăie încă în candela sufletului vostru o cât de slabă luminiţă de credinţă, veniţi cu noi.

Aşezaţi în primele rânduri, netemători de nimeni şi de nimic, vom dărâma lumea cea veche şi vom aşeza ţara pe temeliile Statului legionar.

Aşa după cum soarele primăverei sparge şi goneşte norii cei negri ai iernei, desţeleneşte pământul şi învie rodul, tot astfel tinereţea organizată de noi, va purta facla învierii neamului pe tot cuprinsul ţării, va preface în scrum putregaiul politicianist, şi va trage brazdă nouă în ogorul strămoşesc, aruncând sământa cea bună care să dea rod însutit.

Veniţi alături de aceia cari au înscris cu sângele credinţei pe drapelul lor „Fapta".

VASILE MARIN

Putregaiul politic: „afacerea Skoda"

Nu există în trecutul ţării româneşti o afacere mai revoltatoare, care să desvălue mai din plin adevărata faţă a politicianilor noştri, decât aşa numita *„afacere Skoda"*.

De câtiva ani, uzinele de armamente „Skoda" din Cehoslovacia au în ţara noastră o reprezentanţă, menită să le uşureze legăturile cu statul român, un foarte bun client al lor. Conducătorul reprezentanţei a fost până în ajunul isbucnirii scandalului, un oarecare Bruno Seletzki, de cetăţenie austriacă. Cum s'a ajuns la „afacerea Skoda„?

In luna trecută, un inspector financiar face o vizită neprevăzută în birourile acestei reprezentanţe spre a cercetă cum stă cu plata impozitelor. Asemeni vizite se fac de obiceiu contribuabilului nevoiaş, frânt de salarii şi necazuri. Bine ar fi ca ele să se îndrepte cu toată străşnicia spre marile întreprinderi cari ascund atâtea surprize. Cu ocazia acestei vizite omul fiscului pe lângă că găseşte o sustragere de la plata impozitelor, reprezentând suma de 65.000.000 lei, mai dă şi peste nişte documente secrete privitoare la apărarea frontierelor noastre în caz de răsboiu. Anunţat parchetul militar, se face o percheziţie şi se descoperă într'adevăr un număr de acte, cari nu trebuesc să se afle decât la Ministerul de Răsboi în cel mai mare secret. De unde scandalul în cameră şi apoi în gazete, precum ştie toată lumea de aci din ţară şi de peste hotare. Duşmanii află astfel că suntem o ţară de vânzare, pe care uşor o poţi cumpără cu bani sunători, iar aliaţii că suntem nişte găgăuţi, pe cari nu trebue să pui nici un temei la caz de război.

Să privim însă lucrurile de aci de la noi. „Afacerea Skoda" are trei feţe:

1. o faţă fiscală, jefuirea statului cu 65.000.000 lei şi poate chiar mai mult, astăzi când acest stat ia sărmanului şi cenuşa de pe vatră;
2. o faţă, să-i zicem comercială, aceea privitoare la înţelegerea, contractul cu uzinele Skoda, şi
3. o faţă militară, care este spionajul lui Seletzki.

Că statul a fost jefuit cu 65 milioane lei, nu mai impresionează pe nimeni în ţara asta. Prea suntem obicinuiţi cu asemeni lucruri. Ni s'a tocit simţul la ceeace trebue să fie şi ni s'a sleit puterea de revoltă.

Şi totuş ar trebui să se mişte odată acest popor pentru nevoile căruia statul există şi încasează.

Trebue să ştie acest popor că cel care a furat astfel statul, Seletzki, face chefuri cu deputaţi şi oameni ai guvernului, cheltuind numai într'o noapte 75.000-80.000 lei. El trebue să afle că deputaţii, pe cari i-a trimis, prin votul lui, în Parlament, ca să le apere nevoile, fac *sluş* în faţa unui austriac spion şi sunt gata să-şi vândă ţara şi tot ce nu se poate vinde — viaţa miilor de soldaţi de mâine — pentru bani. In mâna unor astfel de oameni nu trebue să-ţi încredinţezi nici un pui de găină ne cum destinele unui neam, căci vând tot orbiţi de patima de trai şi de a se înbuiba ei nesăţios din tot ce are lumea mai de preţ.

Celelalte două feţe ale „afaceri Skoda" sunt înfiorătoare prin urmările ce le ar fi putut avea. Ne amintim şi acum de Turtucaia unde am dat primul tribut de sânge războiului cel mare, atâtea vieţi de oameni cari, luptând pentru ţară, nu ştiau că sunt victimele nepregătirii noastre militare, ale trădării câtorva, ale politicianismului de cârciumă. Noi am văzut atunci sdrenţele omeneşti ieşite din iadul Turtucaii şi am mai văzut şi feţele încleştate în spasmurile groazei la acei viteji cari au luptat cu pumnii împotriva unui duşman ce-i seceră de la distanţă nevăzut.

Astăzi se descoperă documente secrete militare la un strein. De unde şi le-a procurat când ştiut este că aceste documente sunt în păstrarea celor mai înalţi servitori ai statului? de sigur că de la ei şi numai prin mijlocirea banilor. Din actele găsite la Seletzki reiese că acest spion dictă pur şi simplu oamenilor noştrii politici şi înaltelor noastre cercuri militare. *Sa ştie acest lucru şi marea armată de mâine a acestei ţari, poporul mut şi bun, căruia i se va ţine în sunet de fanfară, discursuri patriotice de politicianii de azi, cari se răsfaţă acum în huzur şi trădează, şi cari mâine vor sta la adăpost în dosul frontului!*

A. C.

Mai este o speranţă.....

Ţara geme de durere. România s'a transformat într'o nesfârşită „vale a Plângerii". Nu mai vezi pe faţa nimănui veselie. Dimpotrivă un fel de înciudare, de păs în suflet. N'auzi în vorba Românului decât suferinţă şi desnădejde Şi, Doamne, când mă duc cu gândul din acest Bucureşti al desfrâului şi luxului în sătucul meu acolo la ţară, mi-amintesc cu lacrimi în ochi că aveam şi noi o vacă. Dar unt nu mâncăm decât de două ori pe săptămână. Creşteà mama o spuzină de păsări. Şi noi nu puteam să tăiem nici una. Strângeam la treerat grâu mult în magazie, dar nu mâncam pâine decât la zile mari. Toate aceste bunătăţi pe cari le agonisiau părinţii şi fraţii mei, trebuià să le vindem. Să le vindem pe lucru de nimica pentru a plăti birul, care este mare. Pentru a plăti stamba, care este scumpă. Trebuià să vindem chilogramul de grâu cu 4—5 lei ca să plătim cu 1 leu. Adică să cumparăm acelaş kgr. de grâu cu 50—60 lei.

Par'că Dumnezeu şi-a întors faţa dela noi. Pentrucă ţarina nu mai rodeşte ca altă dată. Cerul este mai posomorât şi mai nemilos cu noi. Iernile sunt mai jilave. Verile mai uscate. Primăvara nu mai vine cu ghioceii, viorelele, şi oule roşii de altă dată. De ce această oropsire? Dece această plagă a durerii şi a lipsei? Dece vindem agoniseala noastră pe lucru de nimica şi plătim ce cumpărăm cât nu face? O vorbă înţeleaptă spune: „Cum îţi vei aşterne, aşà vei dormi". Şi, într'adevăr, până acum foarte rău ne-am aşternut. Pentrucă a venit liberalul de atâtea ori şi ne-a cerut votul. Şi noi ştiam că e ciocoi. Vedeam că burta şi chelia lui nu spun lucru bun. Ştiam că ne minte. Totuş am votat pe liberali.

Au venit, după aceia, ţărăniştii cu cămaşa pe dinafară şi cu lăcomia'n suflet. Ştiam că şi ei ne mint, că în gând n'au altceva decât pofta de a deveni şi ei ciocoi. Totuş i-am votat. Toţi politicianii fără deosebire ne-au minţit. Ne-au furat şi risipit truda noastră. Ne-au tras pe sfoară.

Şi acum ne râd în faţă. Iar sărăcia şi străinii ne acaparează pe zi ce trece.

In ţara aceasta de plugari, nu trăesc bine decât politicianii şi jidanii gheşeftari.

Ei au pus mâna pe toate bunurile. Dar iată că în acest câmp al desnădejdii româneşti, străpunge o rază de nădejde. De curând a apărut pe plaiurile valahe „flăcăul cu chip de bronz": C. Z. Codreanu. Şi voci misterioase pornite din adâncul acestui neam strigă: „Mai este o scăpare; mai este o speranţă. Şi sufletul nostru al legionarilor se umple de aceasă speranţă. Pentru noi cerul devine iarăşi albastru şi râzător ca în vremurile bune.

Lanurile sunt iarăşi roditoare. Primăvara soseşte iarăşi cu aceiaşi brebenei şi viorele de altă dată. Cu aceleaşi ouă roşii şi bucurii seara la denii. Pentru noi neamul românesc înviază astăzi din mormânturile unde-l pecetluiseră păgânii. Siguranţa aceasta ne-o dă braţul nostru răsvrătit a răsmeriţă.

Ne-o dă cinstea şi munca pe care o depun legionarii victorioşi în frunte cu căpitanul lor.

Deaceia noi nu ne mai plângem ca babele. Noi credem şi vom învinge. Fiindcă pentru noi, mai este o speranţă.

Pentru noi există „Garda de Fer", care va învia neamul românesc din adormire.

Manea Ionescu
Student

Prin acest semn vom învinge

Dar şcoala primară?

Se desfiinţează şcoli secundare. Cad de câţiva ani în nefiinţă gimnazii şi licee.

Dispar fără urmă şcoli normale şi seminarii. Bursele atât de tradiţionale până la ridiculizarea lor de Carp şi Caragiale sunt suprimate: de la şcoală şi dela Universitate. Orice ajutor acordat culturii româneşti trebue să înceteze. E dorinţa democraţiei obscurantiste. Ministrul de finanţe suprimă şcoala şi cultura. Ministrul Instrucţiei şi Culturii noastre (valahe) se supune docil. Consiliul de miniştrii aprobă.

Parlamentul confirmă. Opinia publică nu dezaprobă. Invăţătorii şi profesorii n'au timp să se organizeze şi să protesteze. Ei fac politică. Sunt democraţi. Şi democraţia românească este politică de dominare a goimilor cât mai analfabeţi şi cât mai abrutizaţi. Pentrucă ea porneşte dintr'o sursă francmasonă şi duşmană poporului. Şi astfel vasta complicitate democrată a politicianilor se întinde şi aici. Şi nimenea nu ia de gât guvernul când suprimă şcoala, când oprimă cultura.

Ce aveaţi, domnilor guvernanţi cu şcoala? Aveţi nevoe de economii? Foarte bine făceţi-le. Desfiinţaţi automobilele instituţiilor, reduceţi tantiemele şi salariile brontozanilor bugetivori dela regiile autonome. Desfiinţaţi consilierii judeţeni: flora clubului politic şi a prostiei judeţene: acele capete de abator cu bustul lor democrat.

Nu mai risipiţi.

Furaţi mai puţin şi a. m. d.

Ştim însă că prigoana şcoalei mai este motivată într'un fel de mult competenţii noştrii conducători diletanţi. Nu le scapă nici o ocazie să argumenteze că avem un surplus de intelectuali, de titraţi. (Periculoşi desiguri ordinei democrate şi analfabete).

Să admitem prin absurd că aşa este. Că trebue limitat numărul şcolilor secundare prin desfiinţare. Că trebue gâtuit învăţământul universitar prin economii şi delăsare.

Dar şcoala primară?

Şcoala primară, care nu confecţionează titraţi. Care trebue să dea elementara posibilitate poporului să se ridice puţin din animalitate pe scara civilizaţiei şi culturii. Ce făceţi în schimb pentru această şcoală domnilor guvernanţi, cari reprezentaţi voinţa poporului, durerea, necazul şi nevoile lui. Că asta inseamnă democraţie.

In loc să se dea toată atenţia şcolilor normale, se desfiinţează. Li se tae subvenţiile. Nu se pune toată grija ca să se dea tinerilor învăţători o pregătire mai temeinică. O educaţie patriotică şi creştină mai conştientă. Iar aceşti învăţători şi fără să aibă pregătirea fundamentală cad pradă partidelor politice, care îi vânează.

Nu v'aţi întrebat, domnilor guvernanţi deacum şi din totdeauna: avem învăţători deplin formaţi şi independenţi materialiceşte, cari să ştie face numai şcoală şi să nu-şi mai vâre mâna în traista cu mâncare a elevilor sau să nu-şi mai agaţe ştreangul de gât? Nu aţi văzut cum şcolile se dărapănă arătându-şi rânjetul lor de cărămidă sau dinţii de grădele. Nu v'a cutremurat sufletul, mizeria romantică a şcoalei în păragină şi a învăţătorului în desnădejde? Pereţii şcoalei lui sunt coşcoviţi şi murdari. Podeaua a dispărut de mult. Scaunul l-a pus pe foc. Catedra s'a povârnit a durere într'un ungher. Tabla a devenit de mult albă. Soba, dacă mai există, nu s'a mai încălzit de ani. Pereţii cojiţi n'au avut onoarea să fie împodobiţi cu tablourile unui învăţământ, care se intitulează intuitiv. Copiii văd miraţi că Domnul devine din ce în ce mai aspru. Că nu mai poartă de mult haine bune şi roşeaţă în obraz. Că lecţia durează puţin. Că domnul lipseşte tot mai des dela şcoală.

Dar să lăsăm descoperirea acestor răni dureroase şi să mai întrebăm pe iluştrii noştrii conducătorii democraţi şi plutocraţi. Competenţi şi diletanţi. Când şcoala primară în toate celelalte state a devenit un adevărat gimnaziu, cu 7 — 8 ani de studii, cu caracter regional şi profesional, în care se poate da toată educaţia şi instrucţia ţăranului caşi muncitorului ca să-l ferească de ignoranţa generală şi breslară, cu învăţători bine pregătiţi şi bine salariaţi, cu localuri higienice şi civilizate, noi ce am făcut pentru ea? Conducătorii noştrii şi-au dat toată străduinţa să o aducă într'o stare de plâns.

I-a dat 4 clase insuficiente şi un curs complimentar fictiv.

I-a răpit cu lăcomie şi materia (ajutorul material). I-a otrăvit cu cinism şi sufletul.

Pentru noi nu mai este un secret intenţia democraţiei, care unelteşte împiedicarea culturii poporului; pentrucă are nevoie de o masă amorfă şi analfabetă ca să germineze.

Numai aşa se explică dece distructivismul şi negaţia din învăţământul secundar şi universitar sunt complectate de păragina şcolii primare. Numai aşa ne explicăm această preocupare metodică şi sinistră a democraţiei, care strigă „Congo vie'mpărăţia ta".

Pentrucă „democraţia nu este în fond decât un dispreţ adânc şi iremediabil pentru popor". Aceasta, noi cari credem într'o Românie nouă, *într'o Românie legionară*, o *ştim* de mult.

MANEA I. RĂSMERIŢĂ

Mormântul fără cruce

Anul acesta la 24 Ianuarie studenţimea legionară din Garda de Fier a voit să pună o cruce la mormântul Eroului Necunoscut din Capitala Ţării.

Se ştie că acest Erou închipuie pe toţi vitejii români, morţi în răsboiul nostru de întregire. Ei bine, acest mormânt este lipsit de cruce, întocmai ca al unui păgân. Guvernul n'a aprobat fapta legionarilor. Din contră au tras focuri de armă în studenţi, au lovit cu cauciucurile. Şi cu mare turbare păgână în suflet au frânt în bătăi pe preotul Georgescu-Edineţi. Au rupt odăjdiile dτpe dânsul. Au sfărâmat crucea adusă de studenţime.

Vedeţi iubiţi săteni, cine ne conduce? Dar legionarii Gărzii de Fier nu se vor lăsa până nu va străjui la mormântul Eroului Naţional o cruce. Oricât s'ar opune conducătorii noştri păgâni.

VIAŢA LEGIONARA

In gardă!

Preoţi, slujitori ai adevărului, partidele politice sunt atee. Pentru ele biserica este o moştenire stupidă şi anacronică a veacurilor mai proaste. In Gardă, părinţi!

Invăţători, luminători ai satelor, democraţia partidelor politice are nevoe de analfabetism şi ignoranţă ca să guverneze. Deaceea prigonesc şcoala. Ei se roagă în fiecare zi: „Congo vie împărăţia ta". In Gardă colegi!

Săteni, îndureraţi în lipsuri şi nevoi. Politicianii vă urăsc de moarte. Ei nu doresc decât banul şi sângele vostru. Ei vă fură pâinea; ne distrug şcoala şi ne pângăresc biserica. Unul din ei (C. Argetoianu) a spus odată: „Ţăranul nu are alt merit decât că îi put picioarele". Dar banul lui nu-i pute?

In Gardă săteni, dacă voiţi să scăpăm!

■ *De Paştele acesta sărbătorim pentru a 1900 oară, Invierea Mântuitorului. Invierea naţiunei româneşti, când o vom sărbători?*

■ In timpul alegerilor generale din 17 Iulie 1932, (astăvară) furia guvernului Vaida contra legionarilor „Gărzii de Fer" a fost fără seamăn. Bătăile şi închisorile nu mai conteniau. Astfel în judeţul nostru au suferit închisoare în: com. Brăneşti unde au fost arestaţi 7 camarazi în frunte cu A. Serafim; com. Buda Cornet aşijderea; com. Fundulea, primarul I. Dincă şi plutonierul de jandarmi Gh. Florea (pe cari noi i-am trecut la cartea neagră) au arestat o echipă de legionari condusă de camaradul Vasilescu şi părintele Gh. T. Popescu. În gara Buftea a fost arestată echipa condusă de legionarul stud. Dordea. La Fundeni Frunzăneşti, primarul N-lae Diţă şi plutonirul Zaharia arestează pa fraţii Tonea studenţi.

Dar aceste suferinţi şi prigoane pe noi nu ne spăimântă. Din contra. Ne mângâe. Pentrucă vrem să fim martirii credinţei noastre legionare. Totuşi să ferească D-zeu, când o fi să ne răsbunăm.

■ *Orice informaţii asupra gazetei „Invierea" cât şi asupra organizaţiei Gărzii de Fier din judeţul Ilfov se vor lua dela D-l Vasile Marin, Str. Dr Turnescu Nr. 10 Bucureşti VI.*

■ Toţi acei, cari au suferit sau vor suferi din partea autorităţilor pentru faptul că sunt legionari sau luptă pentru Garda de Fier, vor comunica amănunţit aceste prigoniri înscris şi sub semnătură propire la centru: Str. Dr. Turnescu Nr. 10 Bucureşti VI, pe adresa Dr. Vasile Marin.

■ *Când s'au tras focuri de armă şi au fost ucişi muncitori la atelierile C. F. R. Griviţa anul acesta, Căpitanul nostru, C. Z. Codreanu a declarat în parlamentul Ţării: „Mie nu mi-e frică în ţara aceasta de comunism. Mie mi-e frică de altceva: de foamea muncitorului şi de setea de dreptate a lui".*

■ BĂTĂLIA CAMIONETEI. Odată cu apariţia acestei gazete am deschis şi o listă de subscripţie pentru o camionetă care ne este de mare folos şi pe care voim s'o cumpărăm cu banii din sărăcia noastră.

Până acum şi-au dat obolul lor:

D-l Dr. Vasile Marin .	300 lei
Grupul stud. legionar .	1.000 „
D-l M. Cernea	200 „
D-l L. Const.	200 „
Total:	1.700 „

■ Până acuma au fost organizate următoarele sate şi comune, înfiinţându-se cuiburi legionare:

Com. Dridu: mai multe cuiburi. S'a distins ca bun legionar camaradul C-tin Timircan. Satul Fierbinţii de jos. Fierbinţii-Târg, Fundu Danciului. Com. Fiebinţii de sus: Com. Greci: Satul Grecii de jos, cu un cuib condus de camaradul Sandu Dumitrescu; Satul Greci de mijloc şi satul Balamuci. Com. Creţeşti-Sinteşti Com. Bolintinu din vale, Com. Corbeanca. Com. Mironeşti. Com. Cornet, etc. etc.

■ In alegerile generale din 17 Iulie 1932 „Garda de Fer" a candidat şi în judeţul nostru. Fără nici o propagandă nici delegaţi la urne „Garda de Fer" a fost foarte bine primită acolo unde pătrunsese faima ei. Astfel în secţia de votare Bolintinul din Deal 112 voturi; în secţia Vidra 136; Fundulea 36; Bălăceanca 43; Fundeni-Frunzăneşti 40.

In alegerile comunale „Garda de Fer" a canditat numai în comuna Creţeşti-Sinteşti unde a luat 72 voturi, situându-se imediat după guvern. In consiliul comunal de aici a intrat şi un legionar.

Prin urmare sunt atâţi camarazi de ai noştri, cari s'au deşteptat cu un ceas mai de vreme. Noi ce mai aşteptăm?

■ Fiecare camarad din provincie este obligat să-şi plătească suma de 5 lei pe lună, cotizaţie la şeful cuibului, numai contra chitanţă. Sumele vor servi pentru scoaterea gazetei, manifeste şi alte nevoi ale organizeţiei judeţene. Fiecare cuib va plăti 26 lei lunar din cotizaţiile sale la centru: Dr. Turnescu. 10.

■ Anunţăm pe cei, cărora le-am trimis prin poştă gazeta noastră, că dacă nu se abonează nu le vom mai trimite. Pentrucă, încăodată, nu suntem subvenţionaţi de nimeni. Gazeta apare numai prin jertfele noastre.

■ Căpitanul nostru a fost chemat zilele trecute în judeţul Cahul, unde populaţia l-a primit cu multă însufleţire. Dela 40 de kilometri au venit sătenii să-l vadă pe acela care le aducea cuvântul de isbăvire. Căpitanul şi-a exprimat mulţumirea pentru spiritul legionar care domneşte în acele părţi.

■ *Cetiţi şi răspândiţi* **„Invierea"** *organul Gărzii de Fier din jud. Ilfov. Cumpăraţi-o şi vă abonaţi la ea.*

■ Cetiţi şi răspândiţi „Pământul Strămoşesc", foae de organizaţie, instrucţie şi educaţie legionară.

Tip. S. M. Cernica c. 114